

[Justitsministeren.]

væsenet angaar, var det i 1927 en bestemt Forudsætning, at dette skulde samles i Løgstør. Endelig skal jeg med Hensyn til Skiftevæsenet oplyse, at Anledningen til, at det blev henlagt til Løgstør for hele Retskredsens Vedkommende, var nogle Besvigelser med Hensyn til Skiftemidler, som var begaaet af den i Nibe boende Fuldmægtig, og som blev opdaget i 1932.

Man kan ikke med Rette klage over, at dette var i Strid med, hvad man havde tænkt sig, da Nedlæggelsen af Nibekredsen blev gennemført. Det er af meget stor Betydning for Dommerens Mulighed for at kontrollere Embedets Administration, at den væsentligste Del heraf er samlet paa det Kontor, som han har dagligt Tilsyn med. Og i dette Tilfælde viste det sig jo netop, at det utilstrækkelige Tilsyn medførte Mulighed for Besvigelser.

Justitsministeriet, som har Ansvaret for Embedets forsvarlige Administration ud fra disse Forudsætninger, som var skabt ved Retskredsens Sammenlægning, kunde ikke vel modsætte sig en saadan Koncentration, som Dommeren havde ønsket af Hensyn til Muligheden for at føre den fornødne Kontrol. Ganske vist findes der enkelte Afdelingskontorer andetsteds, som f. Eks. paa Samsø, der har et større Arbejdsomraade og saaledes f. Eks. ogsaa ekspederer Tinglynsningsdokumenter. Men hvor ikke ganske afgørende trafikale Grunde taler for en saadan Ordning, maa Justitsministeriet lægge megen Vægt paa i videst muligt Omfang at koncentrere Dommerembedernes Arbejde under Dommerens personlige Kontrol.

Endvidere har man talt om de økonomiske Konsekvenser af Forslaget og har herved særlig hæftet sig ved en Passus i Motiverne, hvorefter der ved Sammenlægningen af Retskredsen ikke opnaaedes nogen Besparelse paa Kontorholdsudgifterne.

Forholdet ligger saaledes, at der i nogle enkelte Aar lige efter Sammenlægningen var en Mindreudgift paa Kontorholdet paa et Par Tusinde Kroner, men senere er Udgiften steget langt over det Beløb, som medgik til Kontorhold ved de to Embeder inden Sammenlægningen. Om nogen væsentlig Ændring af Kontorholdsudgifterne har der saaledes ikke været Tale, og den Merudgift, der her kan blive Spørgsmaal om, er i hvert Fald ikke af en saadan Betydning, at den bør spille ind ved denne Sags Afgørelse.

Endelig har der været Tale om de Udgifter, det vil forvolde at holde et særligt Arresthus i Nibe. Forholdet er her det, at der findes et saadant Arresthus, som imidlertid for nogle Aar siden blev nedlagt. Senere har det været nødvendigt at genaaabne det navnlig for at hjælpe paa Overbelastningen af Aalborg Arresthus, men det har været Ministeriets Tanke, naar de ekstraordinære Forhold ophører, paa ny at nedlægge det. Det er herimod blevet indvendt, at Nedlæggelsen ikke kan finde Sted, naar der er ansat en Dommer i Nibe. Men dette er ganske urigtigt. Der findes flere Retskredse, der ikke har noget Arresthus, saasom Dommerembederne i Vestervig, Røding og Løgumkloster, saa ved Genoprettelsen af Nibekredsen er der intet foregrebet i denne Henseende.

Jeg mener derfor ikke, at der bør tillægges de fremsatte Indvendinger nogen afgørende Vægt over for den Betragtning, at man ved Forslagets Gennemførelse opnaar en væsentlig bedre Betjening af Befolkningen i Nibe og Omegn, og skal hermed anbefale Forslaget til en hurtig og velvilig Behandling i det høje Folketing.

Bollerup Madsen: Jeg takker den højtærede Justitsminister for det fremsatte Lovforslag. Efter den grundige Behandling, det har faaet i det andet Ting, og efter den udførlige Redegørelse, den højtærede Minister nu har fremsat for Forslagets Fremkomst, er der formentlig ikke Grund til lange Ordførertaler. Den højtærede Minister har allerede gjort opmærksom paa det befolkningsmæssige Hensyn, der er at tage. Jeg vil dertil gerne føje, at den nuværende Kreds, Nibe—Løgstør Retskreds, geografisk dækker et Omraade som hele Lolland. Paa Lolland har man tre Dommerembeder plus et Bitingsted, saa det turde formentlig ikke være uretfærdigt, at der var to Dommerembeder i den Retskreds, der her er Tale om.

Men ogsaa af anden Grund er jeg glad for Lovforslaget. Det krydser den Bevægelse, man stundom sporer i Retning af at ribbe de smaa Købstæder for de enkelte Statsinstitutioner, de har. De smaa danske Købstæder, ikke mindst de smaa gamle Fjordkøbstæder, repræsenterer en særlig Idyl, og jeg tror ogsaa særegne kulturelle Værdier i Danmark, og det er meget beklageligt, naar de smaa Byer ikke kan opretholde deres Eksistens. Vil man bevare denne Idyl og denne særegne kulturelle Værdi i Landet, maa man ogsaa lade de smaa Byer